

«Унція емоцій варта тонни фактів» Джон Джунор

№ 1 (14), 11 жовтня 2017

«У ЖУРНАЛІСТИЦІ ДУЖЕ СКЛАДНО «СТИМУЛЮВАТИ» МАЙСТЕРНІСТЬ»

Як історик за фахом став успішним журналістом?

«Найважливіше для журналіста-початківця – навчитися справлятися з безсонням, відрощувати печінку за вихідні (щоб бути готовим до нового трудового тижня) і не сподіватися на спокійне особисте життя»

Детальніше на стор. 8

Фото з особистого архіву О. Бондарєв

ДРОНИ НА ПЕРЕГОНИ:

У Дніпрі вперше пройшов етап Кубка світу з дрон-рейсингу

Детальніше на стор. 2

БАЙКИ ПРО СТУДЕНТА ВАЛЄРУ

Як хлопець з «гальорки» захотів стати ЖУРНАЛІСТОМ

Детальніше на стор. 7

Фото: Катерина Гаценко

УЧИСЬ ТА МАНДРУЙ - ВАЛІЗИ ПАКУЙ!

ДІЗНАЙСЯ ПЕРШИМ ПРО МОЖЛИВОСТІ ОПАНУВАННЯ ЗНАННЯМИ ЗА КОРДОНОМ, ОТРИМАЙ БЕЗЦІННУ ІНФОРМАЦІЮ ВІД СТУДЕНТКИ ФСЗМК ТА ЩЕ БАГАТО ЦІКАВОГО В РУБРИЦІ «ПОМІРКУЙМО»

Детальніше на стор. 3

КОМУ ГУРТОЖИТОК ЗА ПІВСОТНІ?

Детальна інформація щодо оформлення субсидії

Детальніше на стор. 4

ocredite.com/potrebcredit

5 ЖИТТЄВИХ ІСТОРІЙ ВУЛИЧНИХ МУЗИКАНТІВ ДНІПРА:

«Кожна розповідь унікальна і варта того, щоб про неї дізналися»

Детальніше на стор. 5

Фото: Софія Москаленко

ШКОЛА СЕНСАЦІЙ І ВИГАДОК ПО-АМЕРИКАНСЬКИ:

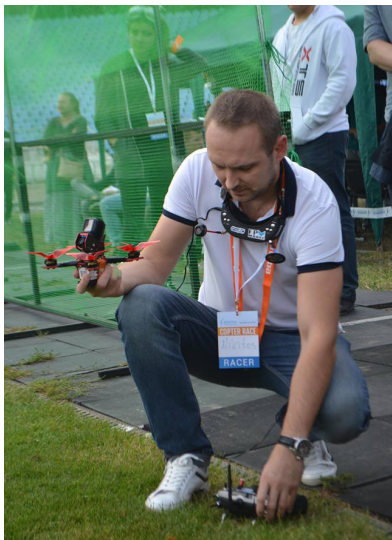
Ексклюзивне розслідування справи Лівінгстона та рецепт власної газетної качки з усіма спеціями

Детальніше на стор. 6

ДРОНИ НА ПЕРЕГОНИ!

У Дніпрі вперше пройшов етап Кубка світу з дрон-рейсингу

Учасник перевіряє справність дрона перед політом

Досвідчений учасник готується до виконання трюків фристайлу

Учасник на старті

На території стадіону можна було відпочити та взяти участь у майстер-класах

Прихильники дрон-рейсингу із різних куточків світу приїхали на стадіон «Метеор» для участі в змаганнях Copter Race.

Учасники керують дронами за допомогою спеціальних пультів та окулярів, де транслюється зображення з коптера.

Єдиною дівчиною серед професіональних рейсерів була Лексі Дженсон з Польщі. Лексі згадує, що вона завжди цікавилася технікою та комп'ютерними іграми, тому згодом їй сподобалися коптери. Тепер вона має 10 дронів і пишається цим, адже кожен з них дівчина збирала сама.

В заході окремо змагалися аматори, завдання яких було максимально швидко і точно подолати перешкоди на полі.

Досвідчений коптер-рейсер Максим розповідає, що дрони – захоплення не з дешевих. Так, вартість коптера для участі в перегонах приблизно складає 200 доларів. Функціонування «літуна» неможливе без пульта, окулярів або шлема та запасних акумуляторів. Загалом, непоганий коптер коштуватиме своєму власнику 1000 – 1500 доларів.

Змагання з дрон-рейсингу поділяються на 2 види: перегони і фристайл. В перегонах беруть участь 2 рейсера, переможе той, хто найточніше і найшвидше пролетить перешкоди на полі. Фристайл – більш творча дисципліна, де головну роль відіграє маневреність і вміння учасника робити трюки в повітрі. Фристайл оцінюється за чотирма критеріями: складність, композиція, точність і безпечність для глядачів.

Через дощ і вітер на стадіоні зібралось небагато глядачів. Організатор Михайло Рябоконт також нарікає на погодні умови, які заважали учасникам. Вночі сильний вітер розбив екран і зруйнував наметове містечко.

На території стадіону діяли майстер-класи для дітей та дорослих, де можна було зібрати повітряного змія, спробувати політати на квадрокоптері чи зробити аплікацію.

Софія МОСКАЛЕНКО

ПОЕЗІЯ ТА МУЗИКА ДОПОМАГАЮТЬ ДІТЯМ

Фестиваль "Horizontal" зібрав більше 2000 гривень на допомогу Філіпу Афанасьєву з діагнозом аутизм

Музика об'єднує та допомагає

У парку Шевченка на «Сцені» на підтримку хлопця виступили "Кімната Гретхен", "The Wicker Man", Саша Лук'яненко, Матвєєв, Макс Паратграф, "Vetka", Abrahams Kid.

Вхід був безкоштовний. Гроші збиралися за допомогою платного фуд-корта, магазинчику з хенд-мейд предметами, написання листів, які можна було відправити коханим людям, та добровільних пожертв у спеціальних боксах. Локації гончарної майстерні та малювання були безкоштовними.

Місце біля «Сцени» було прикрашено копичками сіна, на яких можна було сидіти, лініями яскравих лампочок, що з'єднували дах «Сцени» зі стовбурами дерев.

Більше про фестиваль ми дізнались від одної з організаторок Ганни Соколіної, яка є студенткою Факультету систем і засобів масової комунікації:

— Як виникла ідея створення фестивалю?

— Я прийшла працювати до громадської організації «МАРТИН-клуб», яка вже 17 років займається допомогою дітям та кризовим сім'ям. На одних із зборів «МАРТИНА-клуба» було піднято питання про створення проєкту із соціальною складовою, а я давно мріяла створити фестиваль. І ось ми тут.

— Як ви підбирали учасників для участі у фестивалі?

— Всі учасники фестивалю - наші друзі. Дуже важливий момент заходу, що, кожен розуміє для чого він тут: ми допомагаємо хлопчикові Філу. У нього діагноз - аутизм. Всі артисти з величезним натхненням бралися за справу - вони не рекламували себе, а

ВІД РЕДАКТОРА

Дорогі читачі!

Естафету передано, тож нова редакція «Гончар Інфо» відповідально приступила до роботи ще у серпні. Звичайно, ми не могли не помітити статтю Ігоря Малієнко «Рецепт для екзорцизма». Я та мої колеги уважно все прочитали та намотали на вус. Випуски газети виходитимуть вчасно, адже редакція буде працювати 24/7. Як Ви вже зрозуміли, наша команда у повній бойовій готовності! Пристебніть паски безпеки: буде пекельно гаряче.

А тепер ловіть **НАЙГАРЯЧІШІ ТЕМИ** першого номеру:

• Мрієте отримати грант на стажування за кордоном? Але все ж боїтеся зробити перший крок? Ми розповімо Вам усі нюанси.

• Живете в гуртожитку та збираєтеся оформити субсидію? Але не знаєте, як правильно це зробити? Детальна інструкція допоможе Вам.

• Напевно, Ви багато разів бачили вуличних музикантів. А чи питали колись про їхнє життя? Можливо, у кожного є своя незвичайна історія?

• Таємничий та чарівний ФСЗМК. Дізнайся першим, який викладач перетворює студентів на привидів? Та ще багато чого в рубриці «Цікавинки».

• У рубриці «В об'єктиві» опинився журналіст «Нового часу» - Олексій Бондарев. Він відповів на найцікавіші запитання й дав настанови студентам-журналістам.

Редакція вітає всіх із початком нового навчального року. Бажаємо терпіння, насаги, міцних нервів, здорового сну (годин так 12), розкладу без 1 і 2-х год, лояльних викладачів і гарного настрою. Читайте цей свіженький випуск «Гончар Інфо» та насолоджуйтеся життям. До зустрічі!

Також у Вас є шанс отримати цінні призи. Спеціально для найрозумніших, у нашій газеті проходить вікторина. Відгадайте усі слова у кросворді та надсилайте їх на нашу електронну адресу, а ми, у свою чергу, потішимо приємними подарунками. Встигніть першими!

З повагою,

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ

хотіли посприяти тому, щоб ми зібрали потрібну суму.

— Що означає назва фестивалю?

— Якщо казати науково, то горизонталь - це одна пряма площина, де усі перебувають на рівній висоті. У нашому розумінні горизонталь - це таке місце, яке дає можливість комунікувати тим, хто не завжди має її у повсякденному житті. Ми беремо за основу своєї ідеї - рівність і різноманіття. Горизонталь, мабуть, тому, що тут немає тієї вертикальної ієрархії, яка існує в моделі суспільства. Радісно, що глядачі нашого фестивалю відчували те, що ми намагалися донести; розкуто і комфортно себе почували і діти, і дорослі. Було велике розмаїття інтересів і способів життя, і всі вони вмістилися в одній горизонталі.

Ревека РИЖИКОВА

СОТНИК ПОЗИТИВНИХ ЕМОЦІЙ

Відома рок-співачка і радіоведуча Соня Сотник виступила у Дніпрі

Концерт у Дніпро ОДА відвідала майже тисяча осіб. Соня Сотник вперше заспівала в адмінбудівлі та ще й безкоштовно

Захід почався вчасно: рівно о 20:00. Глядачі, серед яких були сімейні пари з дітьми, молодь та пенсіонери, швидко заповнили тисячну залу майже повністю. На розігріві у Сотник виступив гурт «TRIL». Його соліст, Юрій Суєла, боєць 95-ї бригади, двічі лауреат конкурсу «Пісні, народжені в АТО», заспівав про любов та патріотизм. Музиканти «цмTRIL» виконали п'ять пісень, як слід підготували публіку до появи на сцені Соні Сотник з гуртом «Йо-гурт».

Між виступами гуртів гостей розважала ведуча. Гучність апаратури була зависока для такого приміщення, тож вона вирішила погартувати: «Просимо вибачення за затримку, просто деякі звукорежисери не

можуть налаштувати звук». Під загальний сміх залу звукорежисер відповів: «Справа не в звуці, просто сцена ще не підготовлена. Просимо вибачення за некомпетентність деяких ведучих». — «Ану ввімкніть світло: хочу бачити, хто це сказав?» — відповіла конференсьє.

З'явившись на сцені, Сотник попередила: «Стільці трошки, пити, курити не будемо, але задамо рок». Соня розповіла, що зверталася до різних підприємств у місті за наданням безкоштовної площі для виступу, але погодились тільки в ОДА.

«Я хотіла провести соціально значущий захід, але за оренду просили 70 000 гривень! Якщо є заклад, що існує за кошти платників податків, вони мають право безкоштовно приходити туди. Що б там не влаштували – не лише мій концерт – це має бути місце сили. Ми маємо отримувати задоволення від життя! Хеві метал рок!».

Соня Сотник дістала губну гармошку, яку вранці в неї ледь не конфіскували в аеропорті, та підігрувала собі в програшах. Виконувала вона тільки знайомі композиції, а на запрошення співачки глядачі вставали і танцювали в проходах.

«В нашого гітариста сьогодні день народження, – поділилася співачка. – Вже другий рік він проводить свято на сцені. Попри цілий рік графік йому вдалося в цьому році стати батьком». І до залу: «Молоді люди у п'ятому ряді, чого ви не цілуєтеся, ви ж разом прийшли? Ні? У всякому разі, ви симпатичні. Буде добре, якщо після нашого концерту ще хтось народиться!»

Знову сміх залу. І так весь виступ зірки. Йшли глядачі додому усміхненими.

Ольга БАНІТ

Гончар Інфо

Газета студентів
факультету систем і засобів масової комунікації
Дніпровського національного університету ім. Олеся Гончара

Випусковий редактор
Заступник редактора
Редактори рубрик:
«Життя, як воно є»
«Поміркуймо»
«Гаманець»

Тетяна СТРИКАЛОВА
Анна ЧИКУНОВА

Артем РОССІНСЬКИЙ
Наталя МОСКАЛЕНКО
Віолетта НЕГОДА, Яна ТРУХАН

«Особливе»

Яна ЮХИМЕНКО

«Машина часу»

Оксана АЛЕКСЄЄНКО

«Цікавинки»

Дарина КУЧЕР

«В об'єктиві»

Софія МОСКАЛЕНКО,
Ольга БАНІТ

Дизайн-макет

Катерина ГАЦЕНКО

З усіх питань звертатися на пошту редакції:
HoncharInfoFSMMC@gmail.com

УЧИСЬ ТА МАНДРУЙ - ВАЛІЗИ ПАКУЙ!

Студенти їдуть за кордон

У цьому році «Гончар Інфо» починає знайомити студентів з можливостями опанування знаннями за кордоном. Існує багато міжнародних проектів, які дають змогу студентам взяти участь в академічному обміні. Головне - це знати, які потрібно мати документи та встигнути вчасно їх оформити. І взагалі – чи потрібно їхати на стажування за кордон?

Вектор розвитку

Є значна кількість студентів, які мріють про освіту за кордоном, але не мають змоги оплатити навчання. На щастя, в цілому світі активно розвивається та популяризується інтеграційний процес у сфері освіти та науки – міжнародна академічна мобільність. Він дає можливість студентам на певний період поїхати в закордонну освітню або наукову установу для навчання. Після закінчення програми учасники повинні повернутися в свій основний навчальний заклад із визнанням у ньому результатів навчання чи роботи за кордоном. Найвідомішими програмами академічної мобільності є «Erasmus+», «Tempus», «Fulbright», «Study tours to Poland».

Допомога - поруч

Процедура відбору кандидатів є досить важкою. Різні організації сприяють підготовці паперів та роз'яснюють студентам деталі. Серед них - недержавне, некомерційне об'єднання «*European Youth Community*» (EYC), яке проводить консультації з приводу обраної програми та допомагає в оформленні документів. Організація була заснована в грудні 2015 року в Дніпрі, але за короткий проміжок часу вже спромоглася стати достатньо знаною. За словами Миколи Решетнякова – представника EYC, головною метою створення організації є підвищення рівня освіченості та розвитку української молоді шляхом інформальної освіти (ред. «самоосвіти»), міжнародних обмінів та стажувань.

Критерії відбору

Учасниками програм можуть бути студенти денного відділення з достатнім

рівнем успішності (4,0 +) віком від 18 до 21 року. Поза тим, волонтерська діяльність та громадська активність збільшать шанси на успіх. Для омріяної подорожі потрібно мати мотиваційного листа, рекомендацію від викладача університету або голови молодіжної спільноти, страховку, паспорт біометричного зразка або візу. В деяких випадках необхідно скласти тест на знання іноземної мови.

Обізнаність – важлива!

Міжнародні програми бувають різними. Деякі покривають навчання, проїзд, проживання, харчування та навіть можуть виплачувати стипендії. Все залежить від бажання майбутнього учасника. На запитання одного зі студентів, як це може бути вигідним ЄС, пан Микола відповів: «Питання досить цікаве й просте водночас. Фінансування міжнародних проектів займається американсько-польський фонд. Холодна війна (ред. геополітичне протистояння Радянського Союзу та США) ніколи не закінчиться». Але, іноді до справи залучають і європейські фінанси, і моделі відшкодування вартості навчання країн-учасників проектів з метою євроінтеграції.

Перевіримо на собі

Микола Решетняков - студент заочного відділення історичного факультету ДНУ ім. Олеся Гончара. Він брав участь в молодіжних проєктах у Польщі, Словаччині та багатьох інших країнах. На його думку, українська альма-матер є неважливою в досягненні професійного успіху: «Якщо ви маєте шанс поїхати на стажування - скористайтесь цією можливістю. Який університет? Навітьне вагайтесь. Нові друзі, подорожі та незабутні спогади не зможуть

Студенти ДНУ імені Олеся Гончара на презентації EYC

стояти поруч з нудними лекціями та практиками».

Студентка четвертого курсу ФСЗМК Субботіна Євгенія була учасницею програми академічної мобільності «*Global UGRAD Undergraduate Program*».

— Чи складно пройти відбір на програму?

— Досить важко. Однак, дивлячись із якими програмами мобільності порівнювати. Отримання гранту на навчання ще ніколи не було легкою справою.

— Які етапи включає в себе відбір?

— Спочатку потрібно зібрати необхідні документи та заповнити аплікаційну форму. Наступний етап – співбесіда із приймальною комісією обраної програми у Посольстві США в Україні. За умови позитивного розгляду вашої справи, ви отримуєте можливість перейти на третій етап і скласти TOEFL (ред. тест на знання англійської як іноземної мови). Якщо бал іспиту є прохідним, то повний пакет ваших документів розсилають у ВУЗи США, де приймається рішення в якому саме вищому навчальному закладі ви будете навчатиметесь. Як тільки ваша кандидатура та академічні результати зацікавлять певний ВУЗ США, то на вас чекає заключний етап – співбесіда із офіцером дипломатичної служби у Посольстві США в Україні, де приймається рішення про надання візи J-1 (ред. віза, для програм міжнародного обміну).

— Чим саме Ви займалися у США?

Уважні, бо зацікавлені в омріяній подорожі

— Багато чим (сміється). Навчання, волонтерство, тьюторінг (ред. метод освіти, заснований на персональній зустрічі учня та репетитора), розмовні клуби, зумба (ред. танцювальна фітнес-програма), хай-кінг (ред. пішохідний туризм), баскетбол та ще багато цікавого, що я завжди буду пам'ятати.

— Чи сподобалося у США?

— Так. Легше сказати, що не сподобалося – це популярний у південних штатах Sweet Tea – поєднання чорного чи зеленого чаю, льоду та п-кількості цукру(стевії).

— Які перспективи дає академічний обмін?

Наявність чи відсутність перспектив залежить безпосередньо від учасника програми. Програма дає новий ковток повітря, зміну стереотипів, оновлені погляди на майбутнє, багато друзів та неоціненний досвід.

Зустріч була організована міжнародним комітетом РС ДНУ ім. Олеся Гончара та його головою — Тетяною Поповою. В наступних випусках газети ми детально розповімо про передові програми академічного обміну.

Катерина ГАЦЕНКО

«Тільки про дві речі ми будемо шкодувати на смертному одрі - що мало кохали та мало подорожували»

© Марк Твен

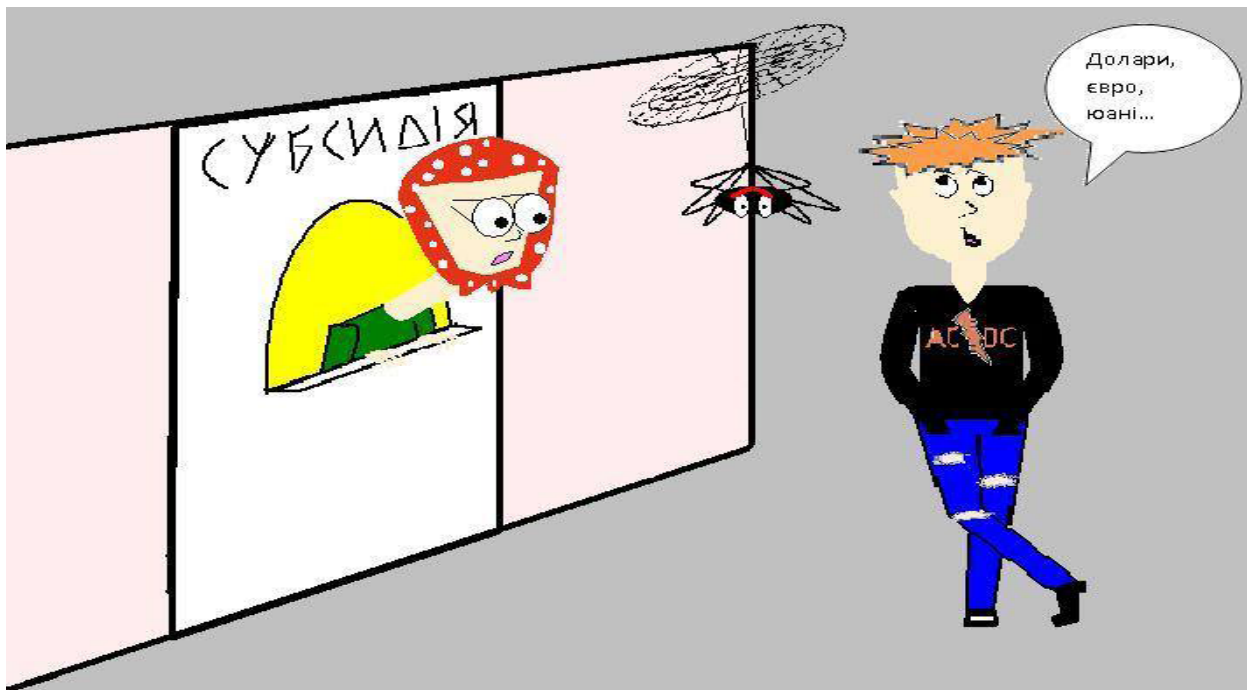
Їдальня університету штату Теннесі

Щаслива Євгенія у колі інтернаціональних друзів

КОМУ ГУРТОЖИТОК ЗА ПІВСОТНІ?

Або й менше, якщо оформити субсидію

Небачений випадок у соцбез

У платіжках за гуртожиток зазначена невеличка сума: крім вартості проживання туди додають вартість охорони, прання білизни. Але навіщо платити більше?

Для цього треба оформити субсидію – так називають відшкодування державою наших витрат на житлово-комунальні послуги. Її виплачують щомісяця. Сюди входить вартість проживання в гуртожитку та газу, води, тепла, електроенергії, які ми споживаємо, і вивезення побутового сміття. За законом, повертати субсидію не потрібно, а за її отримання ваше житло не заберуть.

Субсидію нараховують, якщо є різниця між реальною вартістю послуг і обов'язковим відсотком сплати, який визначає Кабмін. Її власник щомісяця має оплачувати свою частину житлово-комунальних

рахунків. Решту коштів держава сама перерахує комунальним підприємствам.

Куди бігти?
Для отримання субсидії слід взяти в паспортника свого гуртожитку три довідки: про забезпеченість житловою площею, про розмір платежів та про склад сім'ї. Далі їх підписує директор студмістечка, проректор з адміністративно-господарської частини, перший проректор та бухгалтер. У загальному відділі кожному довідку завіряють печаткою університету.

Цей комплект необхідно власноруч відвезти до Управління праці та соціального захисту населення за місцем тимчасової реєстрації (далі – соцбез) за адресою пр. Героїв, 40 (Дніпро). Там студент заповнює заяву про призначення житлової субсидії та декларацію про доходи, бланки яких можна знайти в інтернеті. При собі потрібно мати оригінали паспорта та іден-

тифікаційного коду. За довідкою про нараховану субсидію бухгалтерський відділ здійснює перерахунок.

«Близько 70 % студентів ДНУ у 7 гуртожитках оформили субсидію, – розповів директор студмістечка Євген Сніда. – Кожному студенту нараховують по-різному в залежності від доходів: бувало, що її розмір складав 19 гривень, а бувало – 370–400 при вартості місяця проживання 440 гривень. Чекають відповідь від соцбезу від двох тижнів до двох місяців.

Для оформлення субсидії не обов'язково бути зареєстрованим у гуртожитку. Студентам, які з поважних причин не можуть зареєструватися – внутрішньо переміщені особи, сироти – вистачить договору про наймання житлового приміщення у гуртожитку».

До соцбезу їхати досить далеко, тому важливо знати розклад його роботи: з

понеділка по п'ятницю – з 8:00 до 17:00, п'ятниця – з 8:00 до 15:45, перерва – з 12:00 до 12:45. По довідки можна звертатися за телефоном відділу субсидії +38 056 68 25 88.

Скільки платити?

Суму, яку відшкодує держава, розраховують для кожного індивідуально. При цьому звертають увагу на сукупний дохід: стипендію, офіційну зарплату, аліменти, соціальні плати.

Беруть його за останній рік. Що вищий дохід, то менше субсидія. Буває, що з урахуванням усіх цих прибутків студенти отримують довідку з субсидією 0 %.

«Відмовити в нарахуванні субсидії можуть, якщо протягом року ви здійснювали покупки на суму більше 50 тис. гривень, – пояснила відповідальна за видачу таких довідок Олена Вівденко. – Або якщо виявлено, що ви приховали доходи. Втім такі випадки одиничні».

Звернутися за оформленням субсидії можна у будь-який момент, навіть посеред навчального року. Перерахунок здійснюють з першого числа наступного місяця після звернення. Кінцеву суму видає комп'ютер.

Призначають субсидію з місяця звернення до закінчення опалювального сезону, але не більше ніж на рік. Оформлена восени субсидія діятиме до 1 травня 2018 року. Потім її необхідно переоформити – подати свіжі довідки про склад сім'ї та розмір платежів.

«Якщо студенту призначено субсидію, але він оплатив вартість проживання за весь рік, ми повернемо різницю, – запевнила головний бухгалтер університету Світлана Руссу. – Для цього потрібно написати заяву, вказавши, куди перераховувати гроші. Повернути різницю вийде лише з того моменту, коли держава перекаже кошти за субсидію. Зазвичай затримують до півроку».

Субсидія покриватиме лише ту частину оплати за гуртожиток, яку становлять житлово-комунальні послуги. Вартість охорони та зарплатню співробітників доведеться оплачувати з власної кишені.

Що кажуть бувалі?

Валерія Тищенко, 2 курс ФСЗМК.

Оформлення субсидії я почала майже відразу після вступу на 1-й курс, але відклала поїздки з довідками до соцбезу через зайнятість. Виявилось, що документи дійсні лише місяць, про що мені ніхто не сказав, довелося все робити заново. Але потім я швидко розібралася. Чекала відповіді з соцбезу місяць. З урахуванням стипендії мені призначили субсидію 280 гривень.

Сергій Ліванов, 4 курс ФФЕКС.

Я оформлюю субсидію вже не вперше. Іноді доводиться чекати довідку про нарахування більше місяця, доходять до двох. Взагалі чув, що часто затримують. Але особливих складнощів не траплялося.

<http://www.aqualviv.com.ua/>

На оформлення довідок в університеті зазвичай йде день – півтора. Директор студмістечка підписує відразу, в проректора на підписі документи можуть пролежати і день. Часто студенти привозять з собою до соцбезу копії паспорта та коду, довідку про доходи. Але там просять лише пред'явити оригінали документів, а довідку з податкової працівники запитують самі.

Ольга БАНІТ

ДЕ СТУДЕНТИ ЗАРОБЛЯЮТЬ ГРОШІ

Найпопулярніші місця для підробітку

Студентство – період, коли хочеться розважитися й ні в чому собі не відмовляти. Але де ж взяти гроші на розваги, смачну їжу та новий модний одяг? Ми провели опитування та визначили 6 найпопулярніших підробітків для студентів.

Аніматор на дитячі свята

Заробітна плата: від 60 грн/година. Це нелегка робота. Доводиться працювати в величезних костюмах – ростових ляльках. Вони дуже незручні та в них надзвичайно спекотно. Робота з дітьми – важка. Людина, яка працює аніматором повинна вміти аналізувати ситуацію і швидко реагувати. Діти на святах надзвичайно емоційні й зазвичай необережні. Дуже часто вони ламають, рвуть реквізит або травмують іншу малечу. Тож треба вміти слідкувати одночасно за 5-20 дітьми, дивитися щоб ніхто не сумував, не впав, не зашкодив іншому.

«Якщо полюбаєш дітей – це професія для тебе, якщо ти і діти – речі несумісні, ця робота лише позбавить великої кількості нервів. Графік не нормований – це зручно, але іноді дізнаєшся про замовлення за день-два: доведеться змінювати свої плани».

Ольга, 2 курс

Промоутер

Заробітна плата: від 3500грн/місяць
Робота відповідальна. Найчастіше студенти обирають роздачу флаєрів. Зарплата залежить від кількості розданих папірців із рекламою, або ж виплачується по годинам.

Це не лише роздача флаєрів, а й проведення дегустаций, видача акційних подарунків, тощо.

Основною перевагою такого підробітку для студентів є те, що працювати можна у вільний час.

«Не можу сказати, що задоволений роботою, але це непоганий варіант, поки шукаю собі щось більш серйозне. Робота буває складною, я отримую гроші не по годинам, а за кількість розданих флаєрів. Проблема в тому, що люди не завжди охоче беруть листівки, іноді можуть навіть нагубити».

Іван, 1 курс

Оператор call-center

Заробітна плата: від 5000 грн/місяць

Це робота з відносно високою заробітною платнею, але й з високим рівнем зайнятості, іноді доводиться виходити навіть на нічні зміни.

Для того, щоб працювати у call-center треба бути впевненим у собі, не сором'язливим. Але це ще не все. Оператори call-center повинні досконало знати інформацію про певний товар чи послугу, уміти проконсультувати клієнта, розповісти про акції чи асортимент компанії. А також бути готовим до усіх казусів з боку своїх співрозмовників.

«Спочатку здавалося, що ця робота достатньо монотонна й проста, але як з'ясувалося, іноді трапляються кумедні випадки. Часто було й таке, коли ти спокійно пояснюєш людині як вирішити її проблему, а вона у відповідь починає кричати».

Анатолій, 4 курс

Репетитор

Заробітна плата: від 60 грн/година.

Ця робота дуже специфічна, бо не кожен може влаштуватися працювати репетитором. Потрібно мати немалий багаж знань із певного предмету, а також невеликі пізнання з психології, аби підібрати індивідуальний підхід до кожної дитини.

Величезна перевага – ця професія завжди потрібна, бо не можна уявити собі сучасного школяра, що б не займався з двома-трьома репетиторами. Зазвичай батьки обирають такі предмети як англійська мова, математика та українська мова, але якщо ви добре знаєте хімію, фізику біологію чи історію – ви можете готувати школярів до ЗНО.

«Я працюю репетитором англійської мови вже другий рік. Заняття зазвичай проходять у другій половині дня і до 20:00, тож ввечері в мене є час на підготовку до семінарів та вивчення лекційних матеріалів».

Оксана, 2 курс

Копірайтер

Заробітна плата: від 2000грн/місяць

Копірайтер – людина, що створює тексти. На перший погляд ця робота надзвичайно проста – що там того тексту? Але це

не так! Ти змагаєшся з самою системою Google. Копірайтер насамперед повинен бути грамотним. Також треба розуміти про що ти пишеш, тож інколи доводиться спочатку прочитати певну кількість літератури.

Копірайтинг має декілька відгалужень:

- Рерайт – перепис тексту іншими словами. Цей різновид копірайтингу найдешевший.
- Рекламні тексти – тексти, що майже змушують людину на придбання будь-якого товару.
- Вірші, привітання, тости – сезонний вид копірайтингу, найпопулярніший в період новорічних свят.
- Реферати, дипломні, курсові роботи – завжди затребуваний вид текстів, бо, на превеликий жаль, ледячих студентів, яким легше заплатити, ніж зробити самому, дуже багато.

«Мені подобається те, що я працюю вдома коли захочу й скільки захочу, і навіть у перервах між парами. Зараз пишу рекламні тексти. Але коли гроші були потрібні терміново, а влаштуватися копірайтером в мене не виходило: писала платні відгуки на будь що. Заробляла

Головне – посміхатися

справді копійки – один текст на 3000 символів коштував близько 4 грн. Будучи студенткою першого курсу Дніпровського національного університету, я створювала відгуки на Львівський пологовий будинок №1 та бальзам для суглобів».

Діана, 3 курс

Працівник McDonald's

Заробітна плата: від 3000 до 6000 грн/місяць

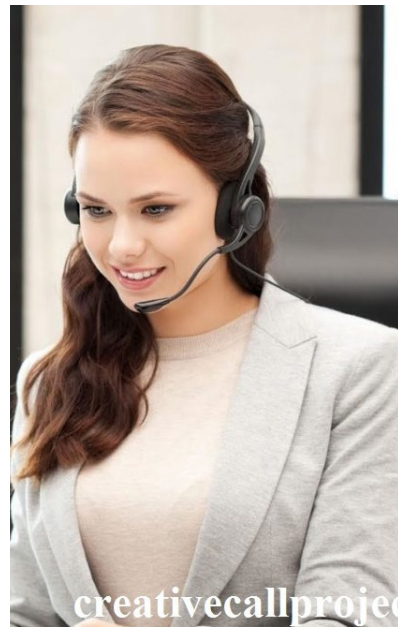
Робота неймовірно складна. Але ця вакансія – чи не найпопулярніша серед студентів. Чому?

По-перше, закладів цього ресторану швидкого харчування надзвичайно багато, тож є можливість вибрати зручний варіант (близько розташований до університету/дому). По-друге, час у який будете працювати ви також можете обрати самі. Єдина умова закладу – від 5 робочих днів на тиждень та мінімум 4 години на день. Уранці, удень чи вночі – на ваш вибір.

«Працювати в McDonald's не дуже легко, але те, що цю роботу легко поєднувати з навчанням мене тішить».

Валерія, 3 курс

Віолетта НЕГОДА

«Шалене літо для абонентів ...»

«Вільна каса! Замовляйте, будь ласка»

5 ЖИТТЄВИХ ІСТОРІЙ ВУЛИЧНИХ МУЗИКАНТІВ ДНІПРА

Кожна розповідь - унікальна

Під час прогулянки вулицями міста ми часто можемо почути живу музику. Це чудова можливість доторкнутися до прекрасного тим, у кого немає часу або грошей на концерт. Однак, дослухаючись до мелодії саксофону, гітари або флейти, ми навряд чи думаємо про музиканта, хто він і чому вийшов на вулицю.

«Гончар Інфо» вирішив поспілкуватися з музикантами Дніпра, щоб почути життєві історії, адже кожна розповідь унікальна й варта того, щоб про неї дізналися.

«Я вважав, що виглядаю жебраком»

З Ростиславом ми зустрілися на Європейському бульварі. Музикант привертає увагу перехожих виконанням класичних пісень на трубі. Хлопець розповідає, що на інструменті він почав грати у 16 років:

«Спочатку я навчався сам, потім вирішив вступити до музичної школи при консерваторії. Я і раніше грав в якості вуличного музиканта, це захоплення для душі. Вперше на вулицю вийшов у 2015 році, спочатку ніякові, думав, що це може виглядати як жебрацтво. Люди мене переконали, що послухати який-небудь концерт коштує недорого, а на вулиці ти даруєш людям радість безкоштовно. Почав я з класичної музики, потім з'явилася любов до джазу, і став грати більш сучасну музику. Цікаво спробувати заграсти навіть на такому інструменті як труба що-небудь незвичайне, сучасне».

«Люблю грати для людей»

Чарівна саксофоністка Анастасія приїхала з Франції, щоб провести літо в рідному місті.

«Тут, у Дніпрі, я закінчувала музичну школу. Для мене гра на вулиці - це задоволення й досвід, тому приходжу на бульвар майже щодня. Виступаю одна, із мікрофоном і «мінусом». Намагаюся виконувати те, що люди знають, якась стара класика разом

з сучасними композиціями. Граю на саксофоні 7 років».

«Ми вийшли на вулицю, бо не вистачає грошей»

Гурт «Eclectic man», що складається з Ігоря, Ярослава, Антона та Микити - справжні зірки серед вуличних музикантів. Хлопці грають джазові стандарти у власній обробці. Вони запевняють, що вже через рік гри на вулицях Дніпра, стануть відомими на всю Україну.

«Колектив утворився пізроку назад, ідея його створення народилася у нашого друга- саксофоніста Кирила, який незабаром до нас приєднається. Наше завдання - виконати традиційну джазову пісню так, як ніхто інший її не зіграє. Вийшли на вулицю з різних причин: у мене, наприклад, немає грошей, Антон хоче розвиватися, Микиті і Ярославу потрібен додатковий зарібок. Саме тут ми знаходимо нові концерти, нас помічають і запрошують грати у різні заклади. Ми всі навчались в консерваторії імені Глінки, там і познайомились», - розповідає гітарист Ігор.

«Співати на вулиці мене змусило життя»

Галина може пересуватися тільки на інвалідному візку. Щоб допомогти своїм рідним грошима, жінка стала співати для людей.

«Чому вийшла на вулицю? Так вийшло. Я живу з донькою, знімаємо квартиру, за комуналку багато грошей платити й жити за щось треба. У дочки троє маленьких дітей, чоловік такий: сьогодні є, завтра немає. Співаю 4 роки, і ніде цьому не вчилася. Я

Талановиті хлопці виконують джазову композицію

не кожен день приїжджаю, а тільки коли сусід мене може вивезти. Буває 3 рази на місяць, іноді більше. Співаю і українські, і російські пісні,

Романа часто можна побачити на мосту, що веде до Монастирського острова. Хлопець розповідає, що музичної освіти він не має, на гітарі грає вже 9 років: «Я музику не пишу, тільки виконую. Співаю різні пісні, люблю виконувати повільну, ніжну музику, яка підходить під мій голос. Буває, мене просять заспівати «Ленінград» або Цоя, потім кажуть: «Щось ти неправильно співаєш», я пояснюю: мій стиль лірика. На вулицях почав грати в 2012 році, друг запропонував спробувати. Спочатку нічого не виходило, соромилися дуже.

Софія МОСКАЛЕНКО

Здібний Розтислав вражає публіку міста

Насолода музикою від Анастасії

ПОРАДИ ВІД ЗІРОК:

Який стиль музики відповідає вашому знакові зодіаку?

«Струни душі» Автор: Тетяна Стрикалова

1 жовтня весь світ відзначає Міжнародний день музики. Напевно, жоден із нас не уявляє свого життя без цього виду мистецтва. Та чи знаєте ви, що на наші музичні вподобання зірки впливають не менше, ніж на характер? Кожному знаку зодіаку притаманні певні риси, що формують смаки у музиці. Тож, який музичний стиль рекомендують вам зірки?

Овен

Яскрава, енергійна і цілеспрямована особистість. Ви завжди маєте позитивний настрій, навіть у найскладніших ситуаціях. Ваше життя проходить у незмінно швидкому ритмі. Тож, не дивно, що зірки рекомендують вам драйвовий і нестримний рок-н-рол.

Телець

Спокійна і рівноважена особистість Тельця надає перевагу неквапливому ритмові життя. Ви маєте гарний смак і є небайдужими до мистецтва. Тож, легко здогадатися, що вашим музичним напрямком є чуттєва, глибока та вічна класика.

Близнюки

Найбільш мінливий серед знаків зодіаку. Ваш настрій змінюється чи не щохвилини, а разом із ним і ваші вподобання. Сьогодні у плей-листи Близнюків реп, завтра - ліричні мелодії, а за тиждень - взагалі шансон. Не дивно, що серед представників цього знаку багато меломанів. Але зірки рекомендують Близнюкам легкий та розслабляючий інді.

Рак

Чуттєва та вразлива особистість. Часто Ракам до смаку глибока емоційна лірика у виконанні відомих вокалістів минулого. Та зірки пропонують їм особливий музичний напрямок, який не кожен зможе зрозуміти. Джаз - музика, яка точно торкнеться струн душі таких витончених натур.

Лев

Невиправний оптиміст, що завжди хоче бути в центрі уваги. Ви терпіти не можете все, що викликає нудьгу чи печаль. І, оскільки, слово «успіх» має для Левів просто магічне значення зірки радять вам поп-музику успішних виконавців, яка буде підіймати настрої та надихати на нові звершення.

Діва

Завжди організована й пунктуальна, розбірлива і вимоглива, але дуже щира у всіх своїх проявах. Діва любить чіткість і лаконічність у всьому. Враховуючи це, зірки вважають, що вам імпонуватиме максимально ритмічна електронна музика.

Терези

Справжні естети. Ви артистичні та небайдужі до всіх видів мистецтва. Але характер Терезів зітканий із суцільних протиріч. Тож, таким багатограним особистостям зірки пропонують емоційну та непередбачувану латиноамериканську музику.

Скорпіон

Особистість із складним характером та суворим сприйняттям реальності. Фішка Скорпіона - хоробрість. Він знайде в собі сили витримати будь-яке випробування. І, звісно, для такої сильної натури не знайдеться кращого музичного стилю, ніж важкий рок.

Стрілець

Розумний, винахідливий і веселий. Вам до душі кардинальні зміни та все неординарне. А на додаток, Стрілець ще й безмежно романтична особа. Тож, згідно зірок альтернативний рок - саме те, що вам потрібно.

Козеріг

Дуже серйозна, цілеспрямована та мало емоційна особистість. Козеріг міцно стоїть на землі і збити його з ніг майже не можливо. І зірки вважають, що такому суворому знакові зодіаку, як нікому іншому, підійде музика у стилі техно.

Водолій

Великий любитель експериментувати. Ви завжди прагнете поєднати несподіване і зневажаєте все формальне та офіційне. Оригінальність і неповторність - ваша суть. Тож, такий неординарний музичний напрямок, як блюз просто створений для Водолія.

Риби

Мрійливі та сентиментальні особистості з доволі складним характером. Спокійні, а іноді - навіть дещо байдужі. Здається, що нічого не зможе вивести Риб з рівноваги. І незвичайний стиль реггі, що радять зірки, повна відповідність їх натурі.

Тетяна РАК

ЛІЗЬ УГОРУ, ФОРРЕСТЕ, УГОРУ!

Маловідомий спорт у Дніпрі

Молодь нашого міста думає, що круто та дешево провести час можна тільки в кафе та кіно. Але це не так! Є багато маловідомих спортивних секцій, які приносять користь і задоволення одночасно.

Якщо є декілька годин ввечері для активного відпочинку, бажання весело провести час, тоді вам сюди: у клуб скелелазіння. Тут знаходиться зал для боулдерінгу (різновид спортивного скелелазіння, 5-8 перехватів, здійснюється без використання мотузок) 4 м, надається спеціальне взуття. А також роздягальня й усе для особистого комфорту.

Є інструктор, окремо для дорослих і дітей, який проводить розминку перед початком тренувань і показує різні маршрути. Якщо ти новенький, він розповість повну інструкцію та допоможе відчувати себе впевнено.

Ось, що говорить Бежко Ольга, засновник спортивного клубу, майстер спорту міжнародного класу зі скелелазіння: «Так, цей вид спорту не масовий, але набирає обертів. Його можна вважати вже олімпійським (включили до програми з 2020р.). Скелелазіння у мене в крові. І коли з'явилася ідея відкрити спортивний клуб, я не боялася. Адже у нас у місті працює таке собі «сарафанне радіо». Більше, звичайно водять дітей, близько 60%, але й дорослих вистачає».

Багато хто відвідує такі спортивні клуби для особистого задоволення. Навіть заохана пара не соромиться такого дивного захоплення. Тут збирається, справді, весела компанія, яка поєднує спілкування

зі спортом. Ось такі коментарі дали ярі прихильники скелелазіння:

Ілля, 31 рік, займається 9 місяців

«Я ходжу сюди виключно як аматор. На скелях все по-іншому. Ти отримуєш почуття страху та адреналіну одночасно. Це незрівнянна річ із тренажерним залом. Безстрашних скелелазів можна прирівняти до романтиків Висота, гарні краєвиди, але це особисто моя думка».

Артур, 26 років, займається 6 місяців

Відвідую - саме заради відчуттів. Так би мовити, поєдную приємне з корисним. Запитайте у будь-кого присутнього: чи вони у дитинстві полюбили лазити по деревах і на будівництві? Тут досі такі залишилися (сміється). А якщо серйозно: скелелазіння допомагає побороти страх висоти, я особисто відчув різницю.

Тож наступних вихідних відкладіть похід до кінотеатру. І змусьте себе відчувати щось нове, отримати круті емоції. Тим паче, для студентів також діє знижка. Відвідування клубу вам буде коштувати в 50 грн. Будьте сміливими та підкорюйте власні вершини!

Тетяна СТРИКАЛОВА

ШКОЛА СЕНСАЦІЙ І ВИГАДОК ПО-АМЕРИКАНСЬКИ

ЯК ЗАВОЛОДІТИ ДОВІРОЮ ЧИТАЧІВ

Сучасні ЗМІ полюбляють «гратись» із довірою читачів, поширюючи фейкові сенсації. Історія преси демонструє: масова аудиторія з легкістю сприймає недостовірну інформацію за правду та стає жертвою газетних качок. Одна з найперших фальшивок отримала назву «Велике місячне обдурювання», показавши на власному прикладі, як ЗМІ можуть впливати на величезні маси.

Позаземне життя існує!

У 1835 році американська газета «New York Sun» опублікувала сенсацію: на Місяці є життя! У 6 статтях Річард Адам Локк детально описав створення телескопа-рефлектора нового зразку, за допомогою якого астроном Джон Гершель зміг побачити неймовірні ознаки світу, подібного до земного. Двоногий безхвостий місячний бобер, що носить своїх дітлахів, як людина, у руках. Місячна пальма з великими яскраво-малиновими квітами. Храм у формі рівностороннього трикутника зі стінами з полірованого синього сапфіру та жовтим металевим дахом. Абсурдна історія «місячного життя» досягла неабиякого успіху і вивела газету на перше місце серед щоденних видань за продажем.

Чому сенсація «спрацювала»?

Редактор газети Бенджамін Дей вдало визначив, що читач потребує чогось незвичного; цікавішого, аніж кримінальні та політичні новини. Створивши матеріал про життя на

Місяці, редакція «влучила у яблучко»: перша половина XIX століття була переповнена «астрономічними суперечками» з приводу існування позаземного світу. «Гратись» із довірою читачів виявилось досить легко. Локк лише подарував публіцімірію: так, життя на Місяці існує! Хотіли дізнатись, що знаходиться на супутнику Землі? Отримуйте! В усіх барвах та з усіма подробицями. Детальний опис місячних пейзажів, від озер і до гірських хребтів, у поєднанні з великою кількістю наукових фактів, які навряд-чи хтось буде перевіряти та серйозний тон подачі матеріалу змусили сенсацію «спрацювати», збільшивши тираж видання у декілька разів.

За схожою «схемою» діяв і Джордж Беннет, редактор газети «New York Herald». Матеріал про експедицію доктора Лівінгстона, що відправився у Африку за новими географічними відкриттями, став сенсаційним. Кореспондент газети Генрі Мортон Стенлі описав, як він врятував мандрівника, тим самим утіливши на сторінках видання ще одну мрію – про спасіння людини.

Насправді, створити фальшиву сенсацію, в яку повірять масова аудиторія, або її викрити не так і складно. Наша редакція підготувала особистий рецепт газетної качки з усіма спеціями та провела ексклюзивне розслідування легенди американської журналістики XIX століття – справи Лівінгстона, зробивши власний сенсаційний матеріал. Готові поринути у світ пліток та загадок – тоді вам на цю сторінку!

Оксана АЛЕКСЄНКО

ГОТУЄМО ГАЗЕТНУ КАЧКУ: від птахів-канібалів до макаронного довгоносика

«Чекали на мене?»
Автор: Марія Алексиха

Наші журналісти уважно відслідкували кожний крок приготування страви та готові поділитися з вами цим секретним рецептом!

1. Підготовка інгредієнтів

Для початку беремо якесь абсолютно реальне та звичне явище. Щось, з чим ваші читачі давно знайомі і що їх не дивує. Наприклад, у XIX ст. журналіст Роберт Корнелісен в брюсельській газеті опублікував «смачну

новину», де над згасю качок зробили експеримент: одну вже мертву пташку кидали на поживу іншим качкам, поки не залишилась одна найсильніша. Автор згодом зізнався, що досліді були лише жартом, проте «прожерлива» качка стала символом неправдивої інформації. Лондонське BBC взяло старий добрий Біг-Бен. Без попередньої обробки «сирого» нудного Біг-Бена ніхто з британців «їсти» не захотів би. Та BBC взяло та й «підсмажило» інтерес лондонців простою вигадкою: «Біг-Бен замінять на сучасний електронний годинник». Пам'ятайте: слід обирати звичні продукти та незвичну подачу! Але про подачу пізніше.

2. Дотримуйтесь пропорцій

Хоч качка наша зі спеціями, але все ж не перестарайтесь з приправами. Замаринуйте її для початку у соусі серйозності. Описуйте вашу плітку якомога більш виважено. От, наприклад, як те ж BBC, повідомляючи про небачений урожай макаронів: «Зима була м'якою, а макаронного довгоносика фермерам вдалося перемогти».

3. Фаршируємо качку фактами

Разом з неймовірними прянощами качка має містити щось реальне та схоже на правду. «New York Sun» написали анонс: «Переліт через Атлантику всього за три дні». На чому? На повітряній кулі! Всі «мандрівники» були реальними персонажами. Матеріал був написаний з усіма подроби-

цями та подробицями, з підписом «з дороговказних щоденників». Такі полльоти на той час були казкою, але всі вірили саме фактам. Associated press, наприклад, змістовно описав таємницю виникнення Дня дурня, розказавши, що перше квітня – це єдиний день у році, коли імператор Костянтин дозволяв своєму шуту правити імперією. Ще й послалися на слова авторитетного вченого Джозефа Боскіна. Звісно, що вся ця легенда була маячню. Але майте на увазі: факти, терміни, відомі імена – це та начинка для качки, що забезпечить довіру до вашої страви.

4. Перчимо, смажимо, подаємо

Підходимо до найкреативнішого етапу. Доводимо качку до готовності «побрехеньками», яким давно пора б втілитися в реальність. Як це? Наприклад, «New Mexicans for science and reason» повідомили, що в штаті Алабама планують змінити значення числа «пі» з 3,14159 на 3,0. Чудовий хід, адже всі подумали: «Ну нарешті хтось здогадався, так же набагато легше множити».

Перчимо качку будь-якими нашими фантазіями, незвичайними ідеями та новітніми підходами до бачення дійсності. Подаємо в час найбільшого інформаційного голоду. Приємного смаку!

Марія АЛЕКСИХА
Олена КОНДРАЦЬКА

«ДОКТОР ЛІВІНГСТОН, Я ГАДАЮ?» Ексклюзивне журналістське розслідування міфу 150-річної давнини

Ілюстрація зустрічі Лівінгстона і Стенлі з особистого щоденника Давида Лівінгстона

У XIX столітті люди добре розуміли, що таке сенсація та як на цьому заробляти гроші. У пошуках такої новини Дж. Беннет – власник газети «New York Herald», відправляє свого журналіста Генрі Мортон Стенлі в Африку на пошуки зниклої експедиції доктора Лівінгстона.

Трішки предисторії: доктор Лівінгстон досліджує Африку і вже два роки від нього немає новин. «Хм, з цього має вийти неабиякий матеріал!» – подумав Беннет і спонсорув експедицію в пошуках Лівінгстона.

Ось вона – сенсація! Доктор Лівінгстон знайшовся! Знесилений, смертельно хворий – таким його по-

бачив репортер «New York Herald». Мандрівник чекав на порятунок і, побачивши Стенлі, ледь пршепотів: «О, Геральд, ти врятував мене!». За словами репортера, що Лівінгстон втратив свідомість, а Стенлі вилікував нещасного і згодом забрав додому. Погодьтеся, дивовижний сюжет для газети, а як він підвищує авторитет видавця!...

Давід Лівінгстон – шотландський місіонер та відомий мандрівник, що зробив багато відкриттів у Африці

Ця історія передавалася з покоління в покоління, ставши легендою американської та світової журналістики. Але чи так усе було, як розповідали ласі до сенсацій журналісти Herald?

Уперше ми публікуємо ексклюзивне розслідування справи Лівінгстона. Для дослідження ми узяли щоденник мандрівника, книгу «Як я шукав Лівінгстона» Генрі Мортон Стенлі та знайшли справжній ексклюзив – випуски «New York Herald» за 1870-ті роки. Рушаймо у подорож фактами!

Міф 1. Давід Лівінгстон чекав порятунку від «New York Herald»

Факт. Нікого він не чекав! У своєму щоденнику місіонер повідомляє,

Генрі Мортон Стенлі (справжнє ім'я Джон Роуландс) – журналіст «New York Herald», що відправився на пошуки Лівінгстона у Африку, куди пізніше повернувся та продовжив справу відомого мандрівника

що дуже сумує за батьківщиною, але станом на 1871 рік вже як два роки нічого не чув про неї. Як він зрадив, коли Стенлі розповів йому «свіжі» новини! Може, Лівінгстон й чув про «New York Herald», але навряд чи очікував, що його хтось буде шукати. Але заждіть:

як Стенлі міг розповісти новини людині, яка фактично вмирала?

Міф 2. Стенлі знайшов Лівінгстона тяжко хворим

Факт. Маячня! Він вийшов на зустріч Стенлі особисто та ще й непогано виглядав. А ось репортер «New York Herald» захворів. Протягом трьох місяців Стенлі мандрував із Лівінгстоном, але не тільки через жагу до подо-

Давід Лівінгстон повернувся до Англії разом із Стенлі

Факт. Нічого схожого. А тепер уявіть собі Лівінгстона. Він усе життя подорожує і зараз вирішує усе ж таки знайти витоки Нілу. Ну і для чого, скажіть, Лівінгстону залишати справу свого життя і вирушати додо-

Міф 3. Лівінгстон повернувся до Англії разом із Стенлі

Факт. Нічого схожого. А тепер уявіть собі Лівінгстона. Він усе життя подорожує і зараз вирішує усе ж таки знайти витоки Нілу. Ну і для чого, скажіть, Лівінгстону залишати справу свого життя і вирушати додо-

му? Тим більше, що Стенлі прибув з караваном, повним посуду, необхідного знаряддя для експедиції та ще й смачної їжі. Після зустрічі зі Стенлі Лівінгстон продовжує свої дослідження. Всесвітньо відомий мандрівник так і не повернувся до Англії –

у 1873 р. Лівінгстон пішов з життя.

Міф 4. Лівінгстон промовив відому фразу: «О Геральд, ти врятував мене!»

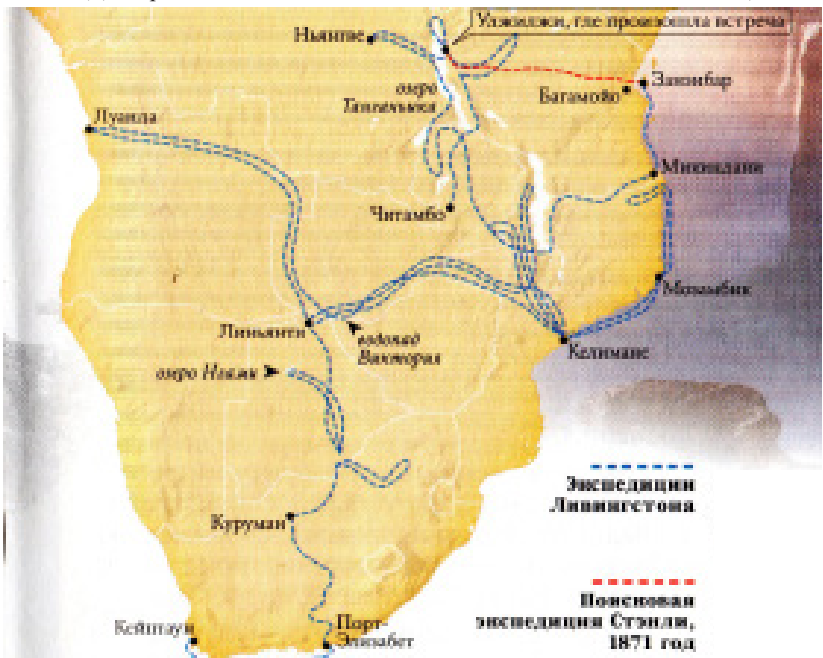
Факт. Якщо довіритись цій байці, то виходить, що Лівінгстон чекав на порятунок від нью-йоркської газети. Посилаючись на щоденники Лівінгстона та книгу Стенлі «Як я відшукав Лівінгстона», можна чітко сказати, як насправді зустрілися дослідник та журналіст. Стенлі дуже ретельно підготувався до зустрічі з відомим мандрівником, і, коли в Уджиджі помітив білого чоловіка з сивою бородою, піднявши свого капелюха, запитав: «Доктор Лівінгстон, я гадаю?»

Ця безтурботно кинута фраза міцно закріпилася у світовій історії.

Міф 5. Беннет повністю оплатив експедицію пошуку Лівінгстона

Факт. В архівах історії збереглася згадка тільки про одного мецената. Це відомий вже нам Беннет – власник «New York Herald», який виділив понад 4000 фунтів. У своїй книзі Стенлі пригадає ще одного спонсора – британський уряд, що асигнував на пошуки 1000 фунтів. Отже, не можна сказати, що Беннет був єдиним платником мандрів Стенлі.

Катерина МОИСЄНКО
Анастасія ГЛУЩЕНКО

Карта мандрів Лівінгстона та Стенлі

Дизайн-макет сторінки Валерій ДРИГОЛА

ОБЕРИ СВОЮ КОМАНДУ!

Рада студентів чекає на тебе!

Рада студентів ФСЗМК - дружній колектив активної молоді. Якщо ти хочеш приєднатися, але не можеш вирішити у який саме комітет, то цей тест саме для тебе!

Тобі не байдуже в яких умовах проживають студенти в гуртожитках? Ти вмєш вирішувати будь-які проблеми? Можеш знайти спільну мову з комендантом? Тоді твоя адреса - **комітет по роботі з гуртожитками**, змінимо гуртожитки на краще разом!

Якщо ти маєш чуйне серце й бажання допомагати нужденним, то **соціальний комітет** завжди радий бачити тебе. Майже щомісяця проводяться благодійні заходи, що рятують сотні життів.

Ніяк не можеш знайти роботу з високою зарплатнею і зручним графіком? Разом із **трудоим комітетом** ти її швидко знайдеш, а також допоможеш багатьом студентам з пошуком.

Ти активний і креативний? Тебе чекає **культурно-масовий комітет**! Створи круті тусовки та яскраві заходи, але попереджаємо, робота у комітеті викликає звикання. Навіть після закінчення університету в тебе не зникне бажання організовувати різноманітні свята!

Прес-служба - ідеальний комітет для майбутніх журналістів. Якщо ви бажаєте практикуватися у професії вже зараз - приєднуйтесь до команди

та розвивайте свої професійні навички.

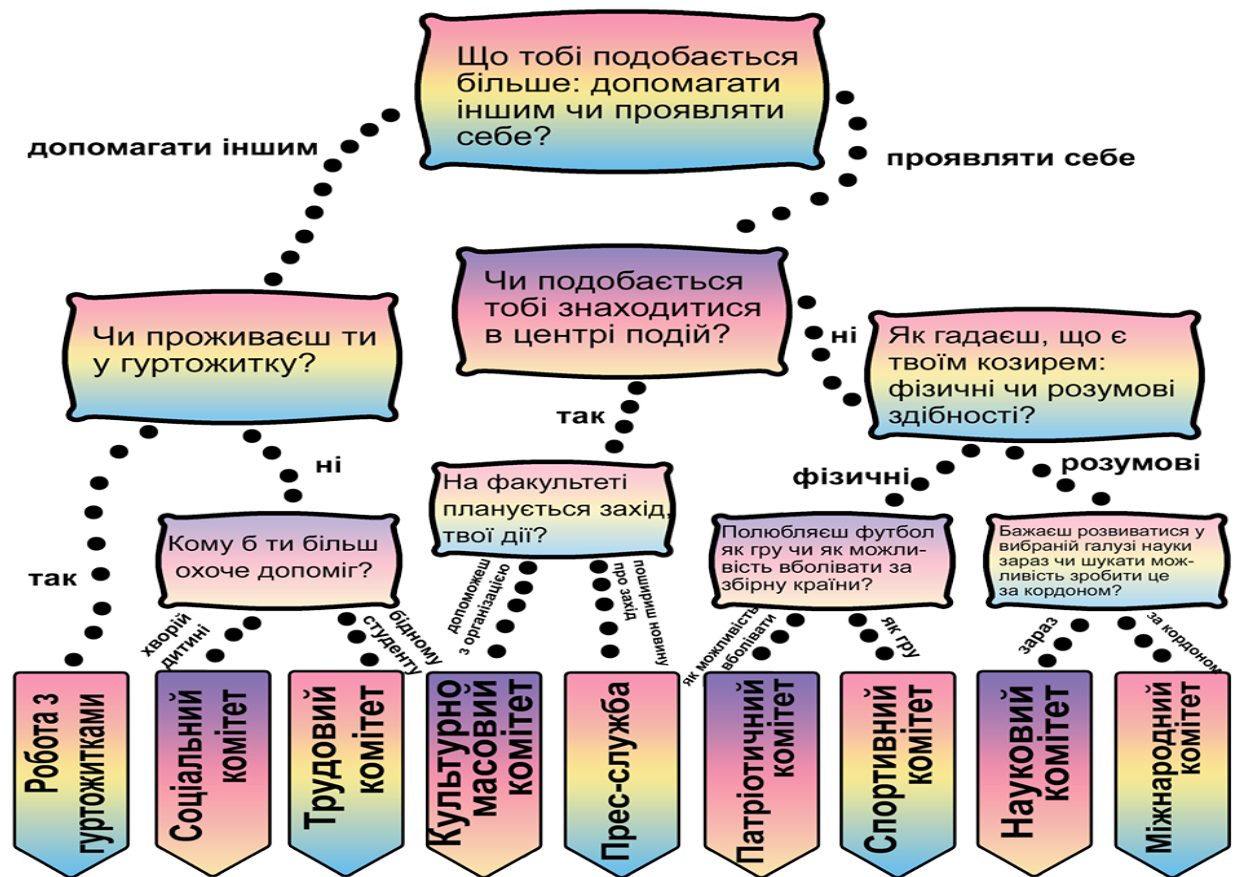
Вважаєш себе справжнім патріотом? Завжди відповідаєш на вигук «Слава Україні!»? Твій улюблений одяг - вишиванка? Любити рідну Україну - круто разом із **патріотичним комітетом**!

Спортивний комітет - це команда кращих спортсменів факультету, що захищають честь ФСЗМК на університетських та міжфакультетських змаганнях. А ти хочеш бути чемпіоном?

Що таке **науковий комітет**? Це найрозумніша команда факультету, що постійно генерує тисячі крутих ідей та створює дивовижні заходи, де потрібно застосувати максимум ваших знань для перемоги. Розвивайся разом із науковим комітетом!

Мрієш про стажування за кордоном? **Міжнародний комітет** допоможе знайти безліч можливостей для розвитку у провідних країнах Європи та навіть у США!

Ти за здоровий спосіб життя? Зможеш переконати оточуючих, що паління та вживання алкоголю завдає величезної шкоди їх здоров'ю? Тобі

ФСЗМК - університет починається з тебе!

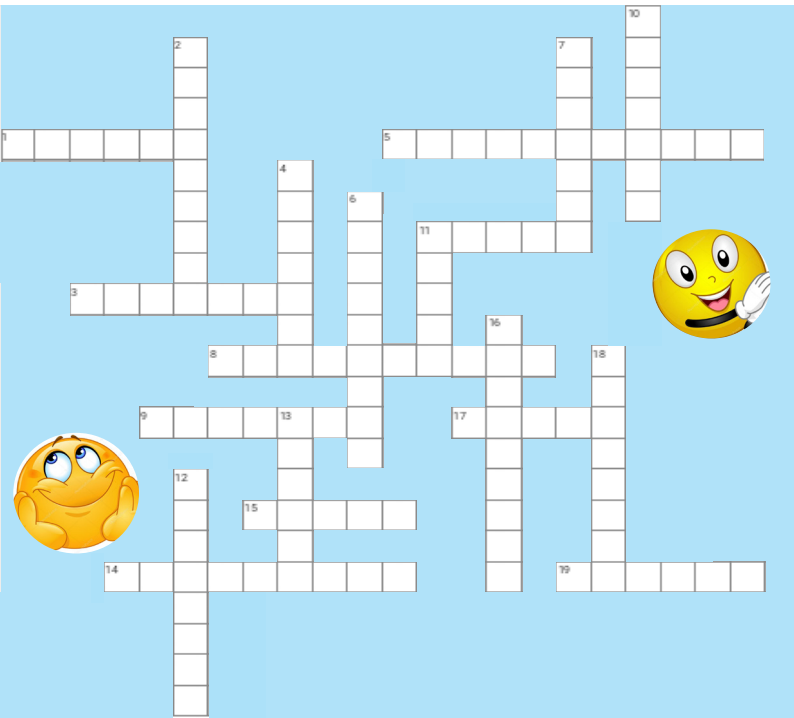
потрібен - **комітет етики**!

Створи круту соціальну рекламу та роби цей світ краще.

Віолета НЕГОДА

ГОГВІРТС ПО-ГОНЧАРІВСЬКИ

ФСЗМК для тебе відкрита книга?

Тільки для розумників!

За горизонталлю:

1. Навчить вона вас готувати та обирати сир, вино, бо смак потрібно розвивати; почни вже зараз – не лінуйся.
3. Розібратись з розкладом для нього – це завдання не з легких. Повідомить Бог тобі про зміни, тож готовий будь до пар усіх.
5. Фізичні вправи, біг, стрибки. Ти- не зважай на втому. Предмет цей стане у нагоді, майбутній олімпієць, чемпіоне.
8. Спільна кухня, ванна, спальня, таракани й прусаки. Хлопців та дівчат багато – величезний, дружний дім.

9. Блакитна мережа для передання безцінної інформації та спілкування.

11. Вона приходить раз в півроку, але й псує усе за раз. Нам знадобиться витривалість і терпіння, щоб подолати цю погань.

14. «Гра престолів» в нас триває. Хто ж отримає її? Гей, розумники, готові? Складні часи. Гроші потрібні всім.

15. Досвідчений чарівник та директор школи чарів і чаклунства, який магичним словом «Табло» змушує студентів сміятися та жартувати?

17. Чарівниця-поліглот, яка навчить

одразу двом мовам.

19. Чи знадобиться для отримання роботи? Сказати точно я не зможу, але нарізати ковбаску з сиром він допоможе. Стовідсотково.

За вертикаллю:

2. Головний філософ факультету, який у вільний час займається пошуками сенсу у часі та просторі?

4. Ти побачиш його два рази: перший курс та захист диплома.

6. Демократична угода з нею змушує працювати лише рік, бо потім вона починає працювати на тебе.

7. Смачного жульєна скуштував, котлетку, овочевий салат і вип'ю горнятку кави. День стає краще. Чи не так?

10. Номер фортеці, яка змушує скрипіти зубами взимку та шаленіти від пекучої спеки в ній пори року.

11. Ми чекаємо їх з нетерпінням. Відпочити нам всім аж кортить, хоча будемо й ми сумувати, наші улюблені факультет.

12. Доля всього Друкарського Царства в руках цієї тендітної, але водночас хапкої жінки.

13. Тренування майбутніх «рятівників Малибу» проходять саме тут.

16. Який викладач у разі запізнення перетворює студентів на привидів?

18. Ми чекаємо їх з нетерпінням. Відпочити нам всім аж кортить, хоча будемо й ми сумувати, наші улюблені факультет.

Катерина ГАЦЕНКО

БАЙКИ ПРО СТУДЕНТА ВАЛЕРУ

Знайомство

Були часи, коли студент Валера ще зовсім не був студентом.

Він сидів за шкільною партою, тією, що вчителі зазвичай називають «гальоркою». Перед його очима відкривалася розкішна панорама на 27 витончених (і не дуже) спин, тому побачити чудернацькі каракулі у вигляді інтегралів, ірраціональних дробів, лімітів, індексів і подібних страшних речей він елементарно не міг.

Проте він любив слухати, про що говорять оті спини попереду нього. Він першим знав, що у Ленки з'явився новий парубок і як на це відреагували четверо колишніх.

Знав, що Катюша знайшла недорогий салон краси, де роблять «афігеєсний манікюр!». Знав, що мама Васи й досі свято вірить, ніби її синочок навчається за п'ятибальною системою оцінювання знань (зауважте, для матусі Вася все ще був цілковитим відмінником і, взагалі, хорошим хлопчиною). Валера знав і про те, що Лізу запросив зніматися у рекламі вітчим брата чоловіка сестри її матері. І реклама буде чи то про якісь французькі парфуми, чи то про туалетний папір із ароматом тих парфумів, чи щось таке. Валера це знав. Валера знав геть усе. Ні, Валера ніколи не підслуховував. Хоча слух у нього дійсно був, тьфу-тьфу, музикальний. Він усього-на-всього, як ото кажуть усі допитливі Варвари, «спостерігав». Прислуховувався до людських розмов і був у курсі всіх подій, що відбувалися навколо нього. А інколи дізнавався про щось раніше, ніж воно траплялося. Ні, він не «вангував» на кавовій гущі. Просто знав.

Отаким був Валера усе своє життя. Таким він був і тоді, коли настав час нести худеньку, настільки, що її аж зносило вітром і металевим дзвіночком дзвін-

ком, першокласницю на своїх міцних чоловічих плечах. Правду кажучи, не такі вже й міцні та кремезні були його плечі, але Валера просто не мав іншого виходу. Надто вже хотілося мамі Валери пофотографувати сина в усіх позах і з усіх ракурсів, наче топ-топ модель. І не міг він їй відмовити, бо мама – то святе. Принаймні, його мама завжди це повторювала.

І от, нарешті відпочивши від тягара останнього Першого дзвоника, Валера почав замислюватися над тим, ким же він хоче стати. Дитячу мрію бути космонавтом перекреслив здоровий глузд. Мрія стати нейрохірургом – відсутністю глузду та знань з хімії та біології. Єдиним виходом та останньою соломинкою у бурхливому вирі вибору здавався похід у Містечко професій. Та й це не допомогло, бо з усього запропонованого Валері сподобалася лише професія двірника – єдина, на випробування якої не зібралася (дивно, чи не так?) кілометрова черга.

Зневірившись у своїх пошуках долі, Валера продовжив сидіти за останньою партою, чекаючи натхнення у виборі майбутньої професії. Сидів-сидів, навіть не намагаючись розгледіти на дошці математичні ієрогліфи. Слухав-слухав, про що говорять однопартники і раптом... Зрозумів. Зрозумів! Зрозумів наш Валера, що знаходить натхнення у людях! У тих самих «говорячих» створіннях, які оточують його думки своїми думками щодня! Евріка! Дійшло, доїхало, доповзло нарешті! Із того моменту Валера чітко знав, що хоче бути у центрі подій та людей завжди і всюди.

Валера хоче бути **ЖУРНАЛІСТОМ!** Продовження у наступному номері...

Дарина КУЧЕР

«У ЖУРНАЛІСТИЦІ ДУЖЕ СКЛАДНО «СТИМУЛЮВАТИ» МАЙСТЕРНІСТЬ»

Як історик за фахом став успішним журналістом

Сьогодні в нашому об'єктиві опинився Олексій Бондарєв – редактор розділу Техно журналу «Новое время». Журналіст, що займався науково-технічною тематикою у «Корреспондент» та «Фокус» радить, як знайти свій шлях і стати професіоналом.

Олексію, Ви закінчили істфак. Яким був Ваш шлях у журналістику?

Коли я був студентом, підпрацьовував репетиторством. Зокрема, уроками англійської. Батько одного з учнів запросив мене на роботу в свою компанію. У нього був журнал, в який потрібні були перекладні статті з англійської. Але невдовзі я почав пробувати писати власні статті і якось втягнувся.

На момент закінчення навчання в університеті я вже точно знав, що працювати за спеціальністю не буду. Історія залишилася великим хобі, допомогла розширити світогляд і отримати навик обробки великих масивів інформації. Ну і навчила цінити сприймати все, що відбувається у світі, розуміти, що у всього є підґрунтя, у всіх є мотиви. В журналістиці цинізм – вельми корисна якість.

Ви – приклад того, що диплом професії не завада. Як вчилися журналістській майстерності, хто допомагав?

Ніхто не допомагав, скоріше всі заважали. Журналістика наприкінці 1990-х – на початку 2000-х в Україні була зовсім дика. На редакторських посадах переважно були вихідці з радянської журналістики, які мислили «передовицями» та іншими категоріями брежньовських часів, або якісь височки, які готові були продати рекламодавцям не лише першу шпальту, але навіть коми у розділі «Як зв'язатися з редакцією».

По суті, лише коли мене запросили у «Корреспондент» в 2005 році, я побачив, що буває й інша журналістика. З цього моменту, вважаю, почався мій шлях в професію по-справжньому. Ми довгі роки були кращими на ринку, намагаючись додержуватися кращих стандартів американської журналістики.

Яких професійних якостей вимагала нова діяльність?

Найважливіше для журналіста-початківця – навчитися справлятися з безсонням, відрощувати печінку за вихідні (щоб бути готовим до нового трудового тижня) і не сподіватися на спокійне особисте життя.

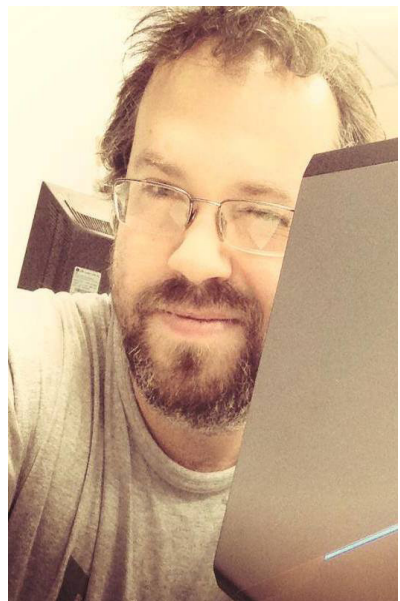
Я ось врешті-решт одружився з колегою-журналісткою.

А так – нічого страшного, професія як професія. Звикнете.

Ваша робота здається неймовірно захопливою: тест-драйви іномарок, перевірка гаджетів, подорожі, власний блог про кіно... Ви отримуєте задоволення від роботи або не все так просто, як здається?

З роками все приїдається. Нові айфони та ренджровери перестають так радувати, як спочатку. Але якщо загальне задоволення від роботи залишається, то все інше можна пережити.

В моєму випадку поки все добре. Сі-

«Я - ентузіаст в усіх напрямках»

сти за руль нового Volvo мене вмовляти не доводиться.

На Ваш погляд, журналістика затребувана спеціальність на ринку праці, як юристи та економісти в 90-і? За якою галуззю майбутнє?

Мені не здається, що журналістика стала більш затребуваною, ніж була в роки моєї юності.

Навпаки, нині таке засилля блогерів та інших «співчуваючих», що справжні журналісти вже не так поцінуються. Але в Україні все ж є видання, де працюють за класичними принципами, тож хороші журналісти все ще потрібні.

Якого журналіста особисто ви не взяли б на роботу, з ким би не хотіли співпрацювати? І навпаки, про якого колегу мрієте?

Я – ентузіаст в тих напрямках, про які пишу. Я люблю машини, гаджети, цікавлюся космосом, подорожами у часі та квантовою механікою. Мені подобається працювати з колегами, в яких так само світаються очі, як у мене.

У нашій професії багато людей, що опинилися тут випадково. Вони прагнуть писати, наприклад, про шоу-бізнес, аби лише ходити на вечірки із зірками, або про політику, аби лише говорити потім, що особисто знайомі з міністром фінансів. З них не виходять професіонали. І працювати з такими людьми нудно.

Ви часто згадуєте в своїх статтях дітей, дружину. Як вдається поєднувати активну журналістську діяльність та сім'ю?

Доводиться залучати сім'ю до своєї роботи. Катати дітей на машинах, давати їм гаджети. Інакше не виходить.

Рятую частково те, що моя дружина теж журналіст, так що в нас в цьому плані взаєморозуміння.

У Вашій роботі необхідне знання специфічної термінології, вміння розібратися в складних процесах. Як не припуститися помилок у фактах?

Якщо любиш те, що робиш, тобі не складно ставитися до всього з великою увагою, вникати у деталі. Часто для статті необхідна лише десята частина тієї інформації, яку я розкопую у процесі. Решта – цікаво для себе. Розібратися, вникнути, зрозуміти, як все влаштовано – без цього в науковій і технічній журналістиці робити нічого.

Актуальне питання для журналістів-початківців. Скільки часу Ви витрачаєте на написання одного матеріалу? З якими труднощами стикаєтесь під час роботи над матеріалом і як їх долаєте?

Колонку на тему, у якій я розбираюся, можу написати і за 20 хвилин. Новинний фічер займає кілька годин, іноді весь день. Об'єктивні матеріали на масштабні теми з великою кількістю коментарів можуть розтягнутися на довгі тижні, якщо тема не дуже новинна, але актуальна.

Частіше за все труднощі бувають три: побачити потенційно важливу та цікаву тему, розібратися в ній самому і написати так, аби читачі все зрозуміли.

Я прибічник підходу, що читач – «умовний ідіот», йому треба все пояснити максимально просто і доступно. Але для цього якраз треба самому розуміти суть питання у найдрібніших деталях.

У науковій журналістиці – найпростіше це просто передати думку вчених своїми словами. Набагато складніше зрозуміти, що відбувається, і викласти читачу зрозумілою йому мовою.

Ви відчули радість кадрових перестановок на собі: працювали редактором відділу науки та техніки у «Корреспонденті», «Фокус», тепер – «Новое время». Дайте пораду: як знайти роботу журналіста?

Сісти за кермо нового автомобіля Олексія вмовляти не доводиться

«Найважливіше для журналіста-початківця – навчитися справлятися з безсонням, відрощувати печінку за вихідні (щоб бути готовим до нового трудового тижня) і не сподіватися на спокійне особисте життя»

«Авто - моя найбільша слабкість»

Якщо ти талановитий і наполегливий, то робота сама тебе знайде. Я не знаю жодного гарного журналіста, який сидів би без роботи. У цій професії дуже складно «симулювати» майстерність. Якщо ти проявиш себе добре, попит завжди буде.

І наостанок. Який набір дій, на Ваш погляд, можуть зробити навіть з мавпи журналіста – поради студентам-журналістам.

Може, хтось буде розчарований моєю відповіддю, але журналістом потрібно народитися. В основі цієї професії лежить певний світогляд плюс здібності.

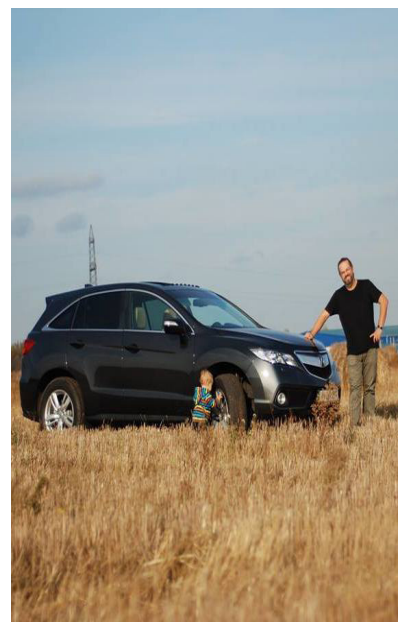
Журналіст – той, хто вміє підмічати

важливе, задавати питання «як», «чому», «навіщо», знаходити на них відповіді і найголовніше, у нього постійно є бажання розповідати про це людям.

Без цього не допоможе ніяка освіта і навіть роки роботи у професії.

Але якщо ти відчуваєш, що все необхідне у тебе є і журналістика – це твоє, то найголовніше – не боятися експериментувати з форматами та виданнями.

Треба пробувати себе в репортерстві, аналітиці, колумністиці, старатися переймати досвід в маститих редакторів та журналістів. Треба знайти свій шлях, зро-

«На тестдрайви доводиться брати з собою дітей»

зуміти, про що тобі дійсно цікаво писати. Тоді все вийде.

Рідко буває так, що спершу хочеш писати про фондові біржі і потім дійсно тільки цим і займаєшся до пенсії. Частіше – мрієш писати про світ моди, а закінчуєш репортером кримінальної хроніки.

Знати свій шлях і пройти його – не одне й те саме.

Ольга БАНІТ

Фото з власного архіву Олексія Бондарєва